اعجاز قرآن از جنبه‌ی ریاضی

آمنه پیش‌آهنگ

بسم الله الرحمن الرحیم ۱۹ حرف است. در آیه ۳۰ سوره‌ی مدثر نگهبانان جهنم را ۱۹ فرشته دانسته است و هر که بگوید قرآن سخن انسان است خداوند او را وارد جهنمی می‌کند که ۱۹ فرشته نگهبان آن است. عدد ۱۹ عدد اول است که بر ۱ و بر خودش بخش‌پذیر است.

تعداد زوج‌ها ۵۷ و تعداد فردها ۵۷ عدد که این خود به تنهایی معجزه است و در ضمن عدد ۵۷ بر ۱۹ بخش‌پذیر است.

شماره سوره		تعداد آیه		جمع	
۱	+	۷	=	۸	زوج
۲	+	۲۸۶	=	۲۸۸	زوج
۳	+	۲۰۰	=	۲۰۳	فرد
۴	+	۱۷۶	=	۱۸۰	زوج
۵	+	۱۲۰	=	۱۲۵	فرد
.					
.					
.					
۱۱۴	+	۶	=	۱۲۰	زوج

جمع سوره‌ها	جمع آیه‌ها	جمع فردها	جمع زوج‌ها
۶۵۵۵	۶۲۳۶	۶۵۵۵	۶۲۳۶

معجزه‌ی دیگر حاصل جمع زوج‌ها را با هم جمع کنیم ۶۲۳۶ می‌باشد که مساوی تعداد کل آیه‌های قرآن و معجزه‌ی دیگر حاصل جمع فردها را با هم جمع کنیم ۶۵۵۵ به دست می‌آید که مساوی است با جمع کل شماره‌های سوره‌های قرآن

معجزه‌ی دیگر اگر رقم‌های ۶۵۵۵ را با ۶۲۳۶ با هم جمع کنیم عدد ۳۸ به دست می‌آید که خود ضریب ۱۹ دارد.

۱۹×۲=۳۸=(۶+۵+۵+۵)+(۶+۲+۳+۶)

همانطور که تعداد سوره‌های قرآن ضریب ۱۹ دارد.

۱۹×۶=۱۱۴

اگر تعداد آیه‌های قرآن را کم یا زیاد کنیم یا جای سوره‌ای را عوض کنیم دیگر چنین رابطه‌ای وجود نخواهد داشت و این نشان‌دهنده این است که تعداد آیات قرآن همین اندازه و ترتیب سوره‌ها نیز به همین ترتیب است در نتیجه قرآن کار دست انسان نمی‌باشد.

هنر دیجیتال

شادی زهره وندی

سالیان سال هنرمند، آدمی زادی بودندی که با دست یا پا و یا هر دو با هم، دست و پا به آفرینش می زدندی. [خنده ی حاضران]

باری! از شوخی که بگذریم فرآیند خلق یا همان «آفرینش» اثر هنری، با «ابزارها» و «تکنیک» هایی نموده می شود که در حقوق مؤلفان و مصنفان آنرا «به مرحله ی بیان» رسیدن هنر و ادبیات می گویند. خوب است بگوییم که «استعداد» هنری و یا ادبی هم در تکنیک و هم در کاربردِ ابزار نقش کلیدی دارد. از این دو مهمتر، نقش استعداد در خلاقیت هنرمند است چرا که بدون آن آفرینشی «کمال گرا» وجود نخواهد داشت.

تکنیک ها همانا چگونگی تولید و نمایش دادن هنر را در دست دارند و آموختنی هستند. ابزار ها، همان هایی هستند که در مسیر آفرینش بدان دست می برند تا هنر آفریده شود همچون قلم یا قلم مو. آنچه هنر را نشان می دهد «رسانه» ی انتقال است که مفهوم و معنا یا بی معنایی را به مخاطب هنر منتقل می کند.

با این پیش سخن، به عنوان اصلی یا «هنر دیجیتال» می پردازیم؛ واژه‌ی دیجیتال نماینده ی نخست: رسانه ی نشان دادن یا نمودن اثر است و دوم: ابزار تولید هنر. «ویدیو آرت» ها رسانه ی دیجیتال دارند و فقط وُ فقط با این رسانه می توانند وجود پیدا کنند، تنها با این رسانه می توانند خود را در اختیار مخاطب بگذارند. اما «تئاتر» رسانه ای غیر دیجیتال دارد و آنرا به روی «صحنه» به مخاطب عرضه می کنند. در هنر های مدرن همچون «اینستالیشن» ممکن است از رسانه های ترکیبی سود برده شود، مثلا اینگونه اجرا شوند که: صحنه وُ بازی بازیگران وُ دیگر چیزها ایستاده یا نشسته، در پس زمینه هم، نمایش انیمیشن بر روی یک «ال ای دی» بزرگ و یا نمایش از طریق ویدیو پروژکتور ها.

هنر های مدرنی نیز پدید آمدند که هم ابزار تولید و هم رسانه ی نمایش شان «دیجیتال» هستند و هر چند به ذات ریشه در خلاقیت انسانی دارند اما دست و پای تولید آنها در «صنعت الکترونیک» ریشه دارد. به یکی از آنها که پیشتر با رسانه و ابزار های غیر دیجیتال وجود داشت ولی اکنون سلوکی از آن بوجود آمده که کاملا دیجیتالی است می پردازیم: «نقاشی دیجیتالی». رسانه ی آن « ال ای دی» ها در اندازه های مختلف هستند حال چه در اینترنت منتشر و چه با ابعادی بزرگ در گالری ها به نمایش گذاشته شوند. ابزار تولیدشان نرم افزار های کامپیوتری مشهور و یا گمنامی هستند که در اختیار استعداد هنرمند قرار می گیرند تا سبب ساز آفرینشی مطابق با روحیات آدم های سده ی بیست و یکم باشند. نقاشی دیجیتال گونه ها و ژانر های گوناگون دارد و حتا سبک غربی و شرقی آن کاملا قابل باز شناسی از هم هستند و حتا تکنیک ها و تاکتیک های آفرینش آنها چنان گوناگون و شگرف شده که انگار نقاشی کهن را آرام آرام پس زده و به گنجینه ی تاریخ روانه می کنند. روش «پیاده سازی» آنها نیز بر اساس سلیقه و خواسته ی هنرمند با همدیگر فرق دارند.

گونه ی نخست نقاشی دیجیتال که وارد «ده ی سوم» عمر خود شده، با مایه گیری از انیمیشن دو بعدی تولید می شود و نزدیک به «گرافیک برداری» است.

گونه ی دوم که نزدیک به «یک دهه» عمر دارد، بر اساس معیارهای هنری و نه «هنر-کالا» خلق می شود. این گونه ی هنری، همه‌ی تکنیک‌های نقاشی کهن را در خود جمع کرده است و هنرمند برای آفرینش آن از نرم افزارهایی سود می برد که تمام ابزار های مورد نیاز برای خلق اثر را درون خود گرد آورده اند همچون کاردک ها، انواع قلم مو ها و حتا انواع «بوم» نقاشی با انواع پارچه های کشیده شده روی آن. رسانه ی نمایش این گونه ی هنری «ال ای دی» های معمولی یا «تاچ اسکرین» های امروزی است.

طرح: عصرمردم

جدول شماره ۹۴/۷۳۳

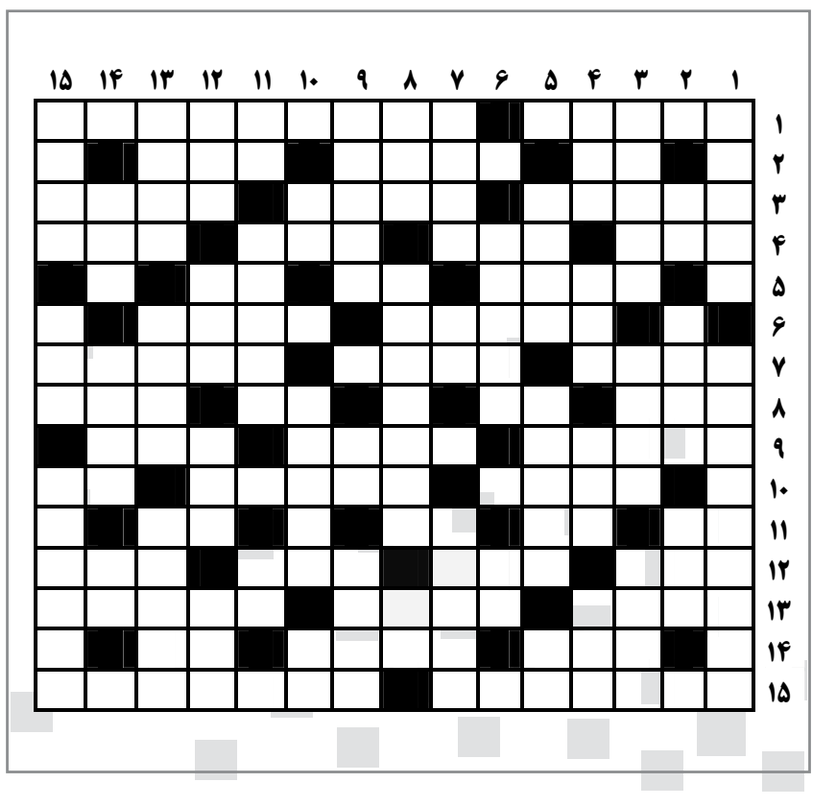

افقی:
۱-از استان‌های کویری- از بخش‌های گوناگون حرم رضوی
۲-اسب ترکی- از رونق افتاده- طلای سیاه
۳-دروغین- ساز و برگ- شفقت ورزیدن
۴-مادر ترکی- از بیماری‌های تنفسی- از بحرهای عروضی- میانه کوه را گویند
۵-خودبزرگ‌بینی- عدد خیطی- مادر عرب
۶-شکوه- مقر
۷-از توابع فارس- خوشی و راحتی و آسودگی- همه و تمامی
۸-از جنگ‌های صدر اسلام- با افسوس همراه است- واحد پول ژاپن- سریع
۹-دشمن خانواده اهل بیت- خبرگزاری دانش‌آموزی- سخن و راه
۱۰-پرداخت کننده خسارت وارده به بیمه‌گر- از توابع استهبان- گل کوزه‌گری
۱۱-برای بیان نفرت می‌گویند- من و تو- از حروف اضافه- زبان موسیقی
۱۲-خورشید- این شیخ در عربستان در انتظار اعدام است- برادرزاده پیاز- ضلع مقابل زاویه قائمه در مثلث
۱۳-سرباز نیروی دریایی- از تولیدات سنتی چینی‌ها- از کار افتاده
۱۴-وسیله- جمع امین- تکرار آخرین حرف
۱۵-محل ارائه غذا- بهره‌گیری

عمودی:
۱-فروشنده و خریدار لوازم دست دوم- از چهره‌های اسطوره‌ای انقلابی در ایران
۲-ضمیر اشاره به دور- در ماه محرم بیشتر به گوش می‌رسد- اطراف زمین را فرا گرفته
۳-در حال نالیدن- جمع ادب- راویان
۴-صاف کننده لباس- از نوشیدنی‌های حرام- ترس- زرد
۵-از توابع استان مرکزی- باور قلبی- خیس
۶-نجم- بخشی از دست
۷-باد خنک ملایم- حرف همراهی- مرغ سرخ شده
۸-نیم صدای کلاغ- ظالم- رطوبت
۹-محل کار کارمند- جدید- صحرایی بین مصر و فلسطین اشغالی
۱۰-از شهرهای خشک و کویری ایران- لقب آمریکایی‌ها- تکخال
۱۱-از ضمایر مؤنث در عربی- از حروف خارجی- طاقچه
۱۲-خواری- از خودروهای باربری و بزرگ- نهی از زدن می‌کند- استانی در سوریه
۱۳-از رودهای مرکزی- چاقو دارد- سرمه
۱۴-جابجایی- جنگجوی ویژه خارجی- درون
۱۵-نویسنده ایلیاد و اودیسه- شیرینی- از وسایل حمل و نقل در قطب

جواب جدول شماره ۹۴/۷۳۲

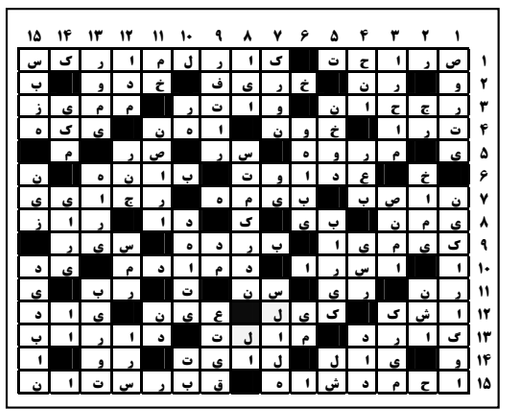

سودوکو

جدول شماره ۹۴/۲۰۷

	2			6				
7			4	8	9	6		2
4			7	5				8
		2		4				7
3		7				4		1
5				1		2		
9				3	8			4
1		4	5	7	6			3
				9			5	

جواب جدول شماره ۹۴/۲۰۶

5	7	6	8	4	1	2	9	3
1	2	9	7	3	6	8	4	5
4	3	8	9	5	2	1	7	6
2	8	3	5	9	7	4	6	1
9	4	5	6	1	8	3	2	7
7	6	1	4	2	3	5	8	9
8	1	7	3	6	4	9	5	2
3	5	4	2	7	9	6	1	8
6	9	2	1	8	5	7	3	4

شیوه حل جدول سودوکو

یک سودوکوی معمولی دارای ۹ ستون عمودی و ۹ ردیف افقی است که توسط خطوط پررنگ‌تر به ۹ جعبه ۳ در ۳ تقسیم شده است.

تعدادی از خانه‌ها در این جدول دارای عدد هستند و وظیفه شما این است که خانه‌های خالی را پر کنید طوری که هیچ عددی در یک ستون، ردیف و جعبه تکرار نشود.

اعدادی که در هر ردیف و ستون قرار می‌گیرد از عدد ۱ تا ۹ را شامل می‌شود و نباید تکراری باشند.

آشنایی با قرآن

متفکر شهید استاد مرتضی مطهری

تفسیر سوره انفطار

و ما ادریک ما یوم الدین. ای انسان! (باز مخاطب، انسان است) تو چه می‌دانی که یوم الدین چیست! هر چه به تو بگویند، از واقعیت آن کمتر است. ثم ما ادریک ما یوم الدین. بار دیگر تکرار می‌کند که تو چه می‌دانی یوم الدین چیست! فکر تو کوچکتر از آن است که بتوانی آن ر ا آنچنان که هست تصور کنی.

در اینجا یکی از خصوصیات یوم‌الدین را بیان می‌کند: یوم لا تملک نفس لنفس شیئا و الامر یومئذ لله. روزی که هیچ انسانی برای هیچ انسانی مالک چیزی نیست و تمام کار یکسره در دست خداست؛ در آن روز نه پدری به درد می‌خورد و نه برادری و نه عمویی و نه فامیلی و نه زنی و نه شوهری، ابداً چیزی به درد نمی‌خورد، آنجا دیگر دار اسباب نیست.

این دار [دنیا] دار اسباب است و انسان در این عالم به اسباب دل می‌بندد، اگر مریض بشود می‌گوید «الحمدلله پول داریم می‌توانیم به بیمارستان برویم، در شهر ما طبیب هست و می‌توانیم از او استفاده کنیم.»

در این عالم انسان به اسباب توجه می‌کند و به آنها امید دارد ولی در آن دار، دیگر هیچ کاری از اسباب ساخته نیست، خدا هست و بس. در آنجا فرمان منحصراً در دست خداست و اسباب و علل ظاهری حکمفرما نیست. لمن الملک الیوم لله الواحد القهار.

یکی از سخت‌ترین روزها برای اهل بیت

روز دوازدهم محرم، روز ورود اهل بیت(ع) به کوفه و یکی از سخت‌ترین روزهایی است که بر خاندان مقدمس پیغمبر اکرم(ص) گذشته است. امروز برای اهل بیت قطعاً سخت‌تر و ناگوارتر از روز عاشورا بوده است همچنان که روز ورود به شام هم همین طور است.

عمر سعد شب یازدهم محرم را در کربلا اتراق کرد برای اینکه کارهایش را انجام بدهد. یکی از کارهایش دفن کردن بدن کشته‌های خودشان بود و بعد هم جریان آتش زدن خیمه‌های اباعبدالله(ع). کار دیگری که انجام داد این بود که سرهای مقدس شهدا را از بدن‌ها جدا کرد و پیشاپیش در همان شب یازدهم به طور خصوصی به کوفه فرستاد.

عصر روز یازدهم اهل بیت را حرکت دادند و فاصله بین کربلا تا کوفه را یکسره آمدند به طوری که صبح روز دوازدهم به دروازه کوفه رسیدند و سرهای مقدس شهدا را به استقبال آنها فرستادند، چون می‌خواستند سرها را همراه اسرا وارد شهر کنند.

مردی به نام مسلم- که بنا و گچکار بوده و علی‌الظاهر آدم غریب و بی‌خبری بوده- می‌گوید: «در دارالاماره کوفه مشغول گچکاری بودم که ناگهان دیدم در شهر غلغله‌ای شد.» از کسی که زیر دستش کار می‌کرده می‌پرسد:

«چه خبر است؟» می‌گوید: «تو عجب مرد بی‌خبری هستی! یک خارجی خروج کرده و لشکریان خلیفه او را کشته‌اند و اکنون خاندان او را وارد شهر می‌کنند. مردم به استقبال آنها شتافته‌اند و شادی می‌کنند.» می‌پرسد: «این خارجی چه کسی بوده؟» جواب می‌دهد: «حسین بن علی بن ابی طالب.»

این مرد منقلب می‌شود و با مشت‌های پر از گچ به سر خودش می‌زند و می‌گوید: «سبحان الله، کار دنیا به کجا رسیده؟! فرزند پیغمبر را شهید می‌کنند و بعد می‌گویند یک طغیانگر و خارجی را از بین بردیم.»

بعد می‌گوید: «کار را رها کردم، آمدم ببینم چه خبر است. به نقطه‌ای رسیدم که دیدم مردم چیزی را با اشاره به یکدیگر نشان می‌دهند. وقتی خوب نگاه کردم دیدم سر مقدس اباعبدالله را به یکدیگر ارائه می‌کنند.» در اینجا تعبیرش این است: «هو راس قمری زهری.» یعنی سری بود که ماه مانند و درخشان.

در ادامه می‌گوید: فاذا بعلی بن الحسین علی بغیر یضلع بغیر غطاء. ناگهان چشمم افتاد به علی بن الحسین، دیدم او را سوار بر شتری کرده‌اند که جهاز ندارد در حالی که یک پایش هم می‌لنگد.

وقتی مردی غریب، مانند مسلم، از دیدن این اوضاع اینچنین منقلب می‌شود، پس زینب(س) از دیدن سر برادر چه حالی پیدا می‌کند که این اشعار را می‌خواند:

یا هلالا لما استتم کمالا
غاله خسفه فابدی غروبا

*****

تفسیر سوره مطففین

بسم الله الرحمن الرحیم. ویل للمطففین. الذین اذا اکتالوا علی الناس یستوفون. و اذا کالوهم او وزنوهم یخسرون. الا یظن اولئک انهم مبعوثون. لیوم عظیم. یوم یقوم الناس لرب العالمین. کلا ان کتاب الفجار لفی سجین. و ما ادریک ما سجین. کتاب مرقوم. ویل یومئذ للمکذبین. الذین یکذبون بیوم الدین. و ما یکذب به الا کل معتد اثیم.

سوره مبارکه مطففین است که از سور مکیه است. این سوره یکی از دو سوره‌ای است که با کلمه «ویل» شروع می‌شود و سوره دیگری که با این کلمه شروع می‌شود سوره ویل لکل همزه لمزه است. این دو سوره از باب اینکه با کلمه «ویل» (وای به حال) شروع می‌شود، شدیداً منادی عذاب است و هر دو سوره هم در مورد مردمی است که فریب پول و ثروت را خورده‌اند و فریفته مال دنیا هستند. در سوره ویل لکل همزه لمزه یک نوع خلق و خوی مردم پولدار (یعنی یک نوع غرور و تحقیر کردن و آزار رساندن به دیگران فقط به این دلیل که «من پول دارم») [مطرح است،] ولی در این سوره یک نوع عمل ظالمانه‌ای که بعضی از کاسبکارها انجام می‌دهند و نام آن «تطفیف» است [مطرح است.]